

Armo riittää

Vanhaa ja uutta armon valtakunnasta

Numero 6

7. vsk

3.12.2010

"Puhdista minut isopilla, että minä puhdistuisin, pese minut, että minä lunta valkeammaksi tulisin (Ps. 51:9). Kuva:Ceta Lehtniemi.

Meerin mietteitä

Kristus tulee, Kuningas!

Ystäväni totesi kirkosta tultuaan, ettei siellä puhuttu mitään Jeesuksen toisesta tulemuksesta. Ei siitä puhuta yleensäkään mitään muulloinkaan. Mahtaako seurakuntaväki edes tietää, että Jeesus on luvannut varmasti palata maan päälle takaisin? Tietääköhän seurakuntaväki, että Jeesus on tulossa maailmaan Kuningaana? Kaikki saavat silloin nähdä Hänen paluunsa. Kaikki kumartuvat Hänen eteensä, tahtoivat he sitä tai eivät.

Jeesuksen paluuta on odotettu alkukirkon ajoista lähtien. Toisin ajoin odotus on saanut sairaita piirteitä. Hänen paluunsa aikaa ei tiedä kukaan, ei edes Jeesus itse. Vain yksin Jumala sen tietää. Siksi Jeesus kehottaa vakavasti ”Valvokaa siis, sillä ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee” (Matt.24:42).

Raamattu kehottaa meitä seuraamaan ”aikain merkkejä”. Monessa suhteessa voimme havaita maailmamme kulkevan kiihtyvällä vauhdilla loppuaan kohden. Monet merkit viittaavat samaan suuntaan. Niitä on nähtävissä luonnossa, politiikassa, henkisessä ja hengellisessä maailmassa.

Mitä Jeesus tästä sanoikaan: ”Nostakaa rohkeasti päanne pystyyn, sillä teidän vapautuksenne on lähellä” (Luuk. 21:28).

Eräs lähetti kehottaa kirjeessään pysymään lähellä Jeesusta ja kutsumaan toisiakin Hänen luokseen. Pääasia ei ole se, mitä maailma meistä sanoo, vaan se, mitä Jeesus meistä sanoo.

Nyt on äärimmäisen tärkeää tutkia, lukea ja kuunnella Jumalan Sanaa rukouksen. Raamattu- ja rukouspiireissä saamme rohkaista toisiamme ottamaan vakavasti Raamatun ohjeet ja lupaukset. Meille on

suureksi avuksi toisten Jeesukseen uskovi-

en tuki ja yhteinen rukous. Me olemme syntisiä viimeiseen hengenvetoon asti, mutta Raamattu sanoo: ”Meidät pelastaa Herran Jeesuksen armo” (Apt.15:11).

Kun elämme Jeesuksen anteeksiantamuksen suojassa, olemme valvovia ja valmiit Jeesuksen tulolle. Jatkuva rukouksemme on, että myös läheisemme turvaisivat Jeesuksen armoon perille tullakseen. Päämäärä on sanoinkuvaamattoman hyvä.

Laulussa sanota:

*Kristus tulee, kuningas!
Riemuviesti kertoo siitä.
Saapuu rauhanruhtinas,
sydämeni nöyrry, kiitä!
Annan valtiaalleni
elämäni, kaikkeni.*

*Kristus, tule perkaamaan
synnin saasta sielustani.
Itse en voi milloinkaan
pestä omaatuntoani.
Sen vain veri puhdistaa,
armo sielun kaunistaa.*

*Kristus, tule, lahjoita
Henki Pyhä sydämeeni
kirkastamaan sinua,
johdattamaan askeeleni.
Kuule harras pyyntöni:
Jeesus, tule luokseni!*

Siunattua Vapahtajamme syntymäjuhlan valmisteluaikaa – adventtia – nyt ja sitten syntymäjuhlaa!

Meeri Auramo

Pääkirjoitus

Kristinusko ilman Kristusta

Kun paikallisviranomaiset eräällä Pohjois-Ranskan maaseutupaikkakunnalla vakiintuneen tavan mukaan lähettivät kauniisti pakattuja joulupaketteja alueen lastentarhoihin, opettajat avasivat saapuneista paketeista muutamia, tarkastivat ne ja palauttivat sitten koko 1300 lahjapakettien erän takaisin viranomaiselle.

Kaupunginjohtaja Andre Delattre, joka 11 vuotta oli vastannut suklaalevyjen lähettämisestä lastentarhojen lapsille ennen joulua, oli järkyttynyt. Mutta tapahtuma oli seurausta Ranskan uudesta laista, jonka mukaan Ranskassa olevat lapset eivät kouluissa eivätkä lastentarhoissa saa joutua tekemisiin minkään uskonnon tunnusten kanssa. Kaupungin lähettämien suklaalevyissä oli opettajien mukaan kristillisiä tunnusmerkkejä: suklaatehdas oli koristeltu loppuvuoden suklaalevyjen suoja-paperit jouluaiheilla, jotka olisivat voineet loukata joitakin lastentarhan lapsia.

Samankaltaisesta viranomaistoiminnasta raportoi marraskuun lopulla Yleisradion toimittaja Saksasta. Saksassa on tänä syksynä alettu poistaa kristillisistä perinteistä muistuttavia kuvia ja esineitä julkisilta paikoilta, ”jotta ei loukattaisi muihin uskontokuntiin kuuluvia ja ateisteja”.

Toimittaja kertoi raportissaan myös vanhoista perinteisistä joululauluista, joista Saksan lastentarhoissa ja kouluissa lauletaan tänä vuonna enää vain jouluaiheista puhdistettuja säkeitä.

Siitä on jo muutamia vuosia kun englannin suuri lentoyhtiö British Airways erotti etiopialaisen virkailijansa sen perusteella, että hän käytti matkalaukkujen vastaanottotiskillä työskennellessään kaula-

ketjua, jossa oli pieni risti. Tapaus herätti silloin laajaa huomiota, mutta nyt kristinuskon ulkonaisista merkeistä muistuttavat symbolit poistetaan jo ilman, että kukaan kiinnittää siihen enempää huomiota.

Paljon vakavampaa kuitenkin on, että tässä pakanallistuvassa yhteiskunnassa kirkot ja kirkkokunnat pyrkivät seuraamaan yhteiskunnan esimerkkiä. Suuntaus on selvä. Sen lopputulosta voisi kuvata yllä olevalla seimikuvalla.

Tuo kuva ei ole koristamassa tätä sivua vaan näyttämässä – taitelijan silmin katsottuna – mitä edessä voi olla niin joulun kuin koko kristillisyydenkin osalta. Kun loukkauksaiheet siirretään pois, siirretään ennen muuta pois Kristus ja risti.

Monet ovat jo alkaneet puhua tulevasta *kristinuskosta, jossa ei ole Kristusta*. Ehkä sellainen kristinusko olisi hovikelpoinen pakanallistuvassa yhteiskunnassa?

Näyttää siltä, että ns. vanhan kristikunnan alueella olevat yhteiskunnat ovat palaamassa pakanuuteen. Näyttää myös siltä, että osa kirkoista ja kirkkokunnista tahtoo säilyttää saavuttamansa yhteiskunnalliset asemansa ja etunsa pakanallistuvankin yhteiskunnan keskellä ja ehkä siksi ne keskittyvät julistuksessaan yhä enemmän ajallisiin, yhteiskunnallisiin kysymyksiin, siis siihen, mitä hyvää kirkko tekee – ei niinkään siihen, mitä hyvä Jumala tekee Kristuksessa Golgatalla puolestamme.

Voimmeko tässä tilanteessa tehdä jotakin yhdessä? Emme voi muuttaa yhteiskuntaa. Mutta voimmeko vahvistaa Kristukseen vielä uskovaa jäännöstä?

Per-Olof Malk

Elämäni tärkeitä raamatunkohtia

Mitä arvostan eniten?

Kuinka monesti olenkaan hiljaa rukoillen viipynyt Paavalin itsetunnustuksen äärellä. Siinä hän sanoo:

”En minä kuitenkaan pidä henkeäni itselleni minkään arvoisena, kunhan vain täytän juoksuni ja sen viran, jonka minä Herralta Jeesukselta olen saanut: Jumalan armon evankeliumin todistamisen” (Apt. 20:24 KR 38).

En ole uskaltanut ajatella, että olisin valmis Paavalin tavoin vaikka kuolemaan Kristuksen veritodistajana. Tuskin sellaisessa koetuksessa kestäisin. Mutta sitä olen pyydellyt, että kaikista heikkouksistani huolimatta tärkein asia minulle olisi *kestää uskossa Jeesukseen* elämäni loppuun asti. Sitähän tuo ”juoksen täyttäminen” tarkoittaa.

Viimeisessään kirjeessään ennen messaastaan Paavali sanoi tämän asian näin: ”Olen kilpaillut hyvän kilpailun, olen juossut perille ja säilyttänyt uskoni” (2 Tim. 4:7).

Mikään ei ole sen kauhistuttavampaa kuin kadottaa usko Kristukseen enkä koskaan uskostani saa olla itsevarma! Vanhaa sanontaa käyttäen oma liha, maailma Perkele tekevät kaikkensa, että sydämeni luottamus Kristukseen ensin järkkyyisi ja sitten sammuisi.

Jatkuvasti joudun myös kyselemään, olenko todella saanut Herralta Jeesukselta todistamistehtävän, sitähän tässä käytetty sana *virka* tarkoittaa. Sanatarkasti käännettynä *virka* tarkoittaa palvelua (kreik. *diakonian*). Herra ei ole antanut minulle vain uskoa – usko on aina hänen lahjansa.

Uskon mukana Herra on antanut myös tehtävän, palvelun. Olen tullut uskoon

määrättyä tarkoitusta varten ja se tarkoitus toteutuu silloin kun palvelen.

Paavali määritteli myös oman palvelunsa sisällön. Mutta voinko ajatella, että tämän palvelun sisältönä myös minun kohdallani olisi Jumalan armon evankeliumista todistaminen? Enhän voi todistaa sellaisesta, mikä ei ole minulle kirkastunut.

On ihmeitten ihme, jos näen Jumalan armon evankeliumin suurempana ja tärkeämpänä kuin koko elämäni ja hyvinvointini. Kun Paavali oli vuosia kamppailut hänen lihaansa raastavan pistimen, Saatanan enkelin kanssa, hän sai – vastauksena pyyntöihinsä – vapautua pistimestä mutta se tapahtui toisella tavalla kuin hän ehkä odotti: ”Minun armossani on sinulle kyläin” (2. Kor. 12:9 KR 38), sanoi Herra apostolille.

Armo suurempi kuin kaikki minua kohdanneet vaikeudet, ongelmat ja ahdistukset. Armo riittää suurimmankin tuskan voittamiseen!

Voin kyllä laulaa Simo Korpelan sanoin: ”Armoa kaik’ on armoa vaan.” Mutta olenko syvästi vakuuttunut myös vaikeina hetkinä siitä, että armo riittää. Vakuuttuneisuus on ihme. Simo Korpela jatkaakin vakavasti: ”Jos minut heität, siihen mä jään, Häipyen usvana yön pimeään. Työni on turha, vaivani suotta, Vaikka mun aikani ois tuhat vuotta, Armotta Herran mun työni on suotta” (Hgl. 183).

On suuri ihme, jos voin ja osaan tunnustaa ja tuoda esiin Jumalan armon evankeliumin suuruuden ja ratkaisevan merkityksen aivan kaikessa.

Olavi Peltola

Vain Jeesuksen sovitustyö antaa lopussa kestävän turvan

Muistan Helsingin teologisen tiedekunnan opettajani professori Osmo Tiililän erittäin hyvin. Hän herätti minussa syvää kunnioitusta. Hän oli opettajista se, joka käsitykseni mukaan oli lukenut alansa kirjallisuutta enenemän kuin kukaan muu. Hän tuntui tietävän kaiken kaikesta. Samalla hän oli opiskelijoihin nähden erittäin vaativa. Siksi Tiililä oli miltei pelottava.

Eräällä luennoilla koimme kai kaikki yllätyksen kun huippuopettajamme alkoi kertoa eräästä henkilökohtaisesta kokemuksestaan. Sellaisten kertominen oli poikkeuksellista luennoilla.

Tiililä kertoi kuinka hän aiemmin oli ollut matkalla johonkin suureen konferenssiin Etelä-Amerikkaan. Hän oli matkustanut laivalla, mikä 1960-luvulla oli vienyt sekä aikaa että melkoisesti voimiakin.

Jo laivalla Tiililä oli tuntenut olonsa heikoksi ja kun laiva saapui Buenos Airesin satamaan, hänet vietiin autolla paikalliseen sairaalaan. Hän kuvasi meille sairaalan epähygieenisä oloja, sairaanhoitajien ja lääkäreiden kielitaidottomuutta ja ennen muuta sitä, miten hän koki sairautensa pahenevan. Lääkärit saattoivat vain neuvottomina katsella potilaansa riutumista.

Sitten Tiililä tuli muistelmiensa ytimeen. Hän kertoi, miten hän sairavuoteella kertasi kirkkohistorian tapahtumia ja lukemattomia opinkappaleita, joita kirkot historiaansa aikana ovat muodostaneet. Toinen toisensa jälkeen nuo opit alkoivat menettää merkityksensä, kertoi Tiililä meille – jotka hämmästyneinä kuuntelimme kertomusta. Tuntui oudolta että dogmatiikan professori luopuisi dogmatiikastaan.

Sitä mukaa kuin Tiililän mieleen oli noussut yhä todennäköisempänä mahdollisuutena, että hän ”palaisi sinkkiarkussa takaisin Suomeen”, kuten hän sanoi, sitä harvemmiksi olivat merkittävät opinkappaleet käyneet. Lopuksi, hän sanoi, hänelle oli jäänyt vain Jeesus Kristus ja se totuus, että hän on sovittanut ihmisten synnit ristin puulla Golgatalla. Muuta oppia hän ei kuoleman edessä tarvinnut. Siinä oli dogmatiikan professorin koko dogmatiikka.

Myöhemmin olen miettinyt hurskasta Arseniusta, joka on tunnettu siitä, että hän vietti koko elämänsä erityisen pyhästi ja pidättyväisesti. Hänestä tuli lukuisille ihmisille esikuva siitä, kuinka ihmisen tulee kilvoitella elämässään.

Arseniuksenkin kohdalla kuolema alkoi lopulta lähestyä; hänen kohdallaan syy oli korkea ikä. Kuoleman läheisyys oli synnyttänyt pyhässä Arseniuksessa suunnatonta pelkoa. Kun hänet tunteneet ihmiset ihmeissään kysyivät, miksi Arsenius pelkäsi kuolemaa, vaikka hän oli koko elämänsä elänyt niin pyhästi ja Jumalaa palvellen, hän vastasi, että hän oli elänyt hyvin vain ihmisten mittapuiden mukaan. ”Jumalan arviointitapa on toisenlainen kuin ihmisten”, oli vanhus selittänyt.

Kun kuoleman läheisyys pani Tiililän luopumaan kaikesta tiedostaan ja turvautumaan yksi Jeesuksen Kristuksen sovitustyöhön hänen puolestaan, Arsenius oli elämässään kiinnittänyt huomion elämäänsä ja tekoihinsa siinä määrin, että Kristus ja hänen merkityksensä oli jäänyt etäiseksi. Siksi hän koki itsensä turvattomaksi ja pelkäsi.

Per-Olof Malk

Matt. 24-25 lukujen äärellä

Valvokaa!

Mitähän tulevaisuus tuo tullessaan? Pärjäänkö? Saanko? Selviänkö edessä olevista asioista? Kunpa joku joskus kertoisi tulevaisuudesta!

Lukuisat tulevaisuuteen liittyvät asiat pyörivät mielessämme päivittäin. Aina ei ole helppo odottaa ja olla tietämätön siitä, mitä tuleva tuo tullessaan.

Sanomalehdissä on monen erilaisen ennustajan ja selvänäkijän mainoksia. Niihin on helppo tarttua. Joku uskoo horoskooppiin ja tähtien ilmoittamaan tulevaisuudenkuvaan tai taikakortteihin.

Hengellistä tarjontaa on myös tulevaisuutta koskevista asioista. Erilaiset profeetat ovat hyvinkin kysytyjä ja heihin turvaudutaan toivossa ja odotuksessa, että heiltä ehkä saisi tietoa tulevasta tai apua ratkaisujen tekemiseen.

Ja pohditaanhan Raamatussakin sitä, miksi kansa ei kysyisi Jumalaltaan.

Voimme kysyä Häneltä, mutta emme voi vaatia vastauksia. Meidän on jättäytymisen Jumalan suunnitelmien varaan.

Matt. 24-25 luvut ovat täynnä tekstiä, jossa kaikkia ihmisiä ja koko maailmaa koskevia tulevaisuuden asioita on käsitelty. Opetuslapsetkin olivat kyselleet Jeesukselta edessä olevista asioista ja Jeesus vastasi heille.

Kun me kyselemme, mitä tuleman pitää, me toivomme kuulevamme hyviä asioita, sellaisia, jotka rohkaisevat ja antavat uutta toivoa ja iloa elämäämme.

Mutta mitä vastasikaan Jeesus opetuslastensa kysymykseen! Mitä luemmekaan näistä Jeesuksen profeetallisista sanoista!

Minun täytyy myöntää, että en kovin mielelläni näitä lukuja yleensä lue. Niissä

on niin paljon pelottavia asioita, että tekstiin täytyy todella paneutua, jotta voisi löytää sieltä ilosanoman ja lohdutuksen ja toivon.

Uskoin pelon vuoksi

Olen lapsesta asti elänyt hyvin hengellisessä ilmapiirissä. Lähelläni olevat aikuiset kristityt näkivät velvollisuudekseen puhua paljon ns. viimeisistä tapahtumista. Kasvoin pelkoon. Oli pakko uskoa pelon vuoksi. Pelkäsin Jeesuksen toista tulemistä, pelkäsin aikain merkkejä. Pelkäsin, että jos en olekaan pelastuvien joukossa, vaan minut ehkä jätetäänkin tänne vaivaan ja ahdistukseen.

Pelkäämiseen onneksi väsyi. Ja tuli lopulta sekin aika, että lakkasin pelkäämästä. Ja jossain vaiheessa aloin myös saada Jumalasta, Jeesuksesta aivan toisenlaisen käsityksen. Hän ei tullutkaan maailmaa tuomitsemaan, vaan sitä varten, että maailma hänen kauttaan pelastuisi.

Miksi Jeesus sitten kertoi kaikkea tätä tulevaa, jota edellä mainituissa Matteuksen luvuissa kerrotaan? Hän selitti kertomisen syytä kerran opetuslapsilleen. Hän sanoi, että vain ystäville kerrotaan tärkeät asiat. Hän kertoi tulevasta, jotta me, Hänen omansa, emme joutuisi pelon valtaan sitten, kun kaikkea vaikeaa ja paha tapahtuu. Etemme sitten pahan tullessa luulis, että Jumala on maailman hylännyt.

Näitä pahoista asioista kertoessaan Jeesus haluaa rohkaista meitä turvautumaan vain Häneen. Sillä Hän pitää huolen meistä kaikissa oloissa. Hänellä on koko ajan kaikki langat käsissään. Hän on myös

päättänyt, että synnin ja pahuuden vallalle ja voimalle tulee loppu. Kaikki loppuu.

Kun kuuntelemme uutisia, huomaamme kyllä miten pahuus lisääntyy, eikä mikään järkipuhe auta, eikä mikään auta! Niin Jeesus sanoo: Älkää hätäilkö, älkää pelätkö. Tälle hulluudelle tulee kerran loppu. Olkaa turvallisella mielellä. Kertokaa kaikille ihmisille, kaikille kansoille, että minä autan, pelastan jokaisen, joka tahtoo minuun turvautua. Kertokaa, jotta ihmiset tietäisivät, että minä olen tullut että heillä olisi elämä ja yltäkylläisyys.

Jeesus ei pelottele. Hän kertoo tosiasioita. Vain Jeesuksessa on pelastus. Vain Hän voi antaa ikuisen autuuden. Vain Häneen turvautuen voimme olla rohkealla mielellä tämän ajan ahdistusten keskellä. Sillä Hän on Voittaja!

Jeesuksen ristinkuolema on merkki-paalu koko maailmanhistoriassa, jonka varassa kaikki seisoo tai kaatuu. Siinä näkyy rakkaus. Siinä on pelastus jokaiselle, joka tahtoo ottaa sen vastaan.

Jos tätä kirjoitusta lukee nyt joku, joka ei ole ottanut vastaan Jeesusta, sinulle sanon: Tartu Jeesuksen lupaukseen: Etsikää minua, niin te löydätte minut. Jeesuksessa on ainoa turvallinen tulevaisuus.

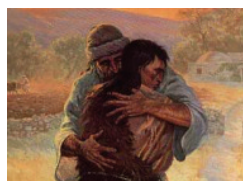
Eräässä laulussa tästä sanotaan näin:

*”Avaa salvat ja lukkosi murra,
jätä pelko ja selittelyt,
kun Jeesus kolkuttaa, saapuu ovesi taa,
ei meillä ole täällä muuta kuin nyt!
Etsikää nyt, etsikää Herraa.
Huutakaa nyt, kun taivas kuuntelee.
Kuinka helposti aikaa
tuhlaamme roskaan,
joka meitä kahlitsee.
Etsikää nyt, etsikää Herraa.
Huutakaa nyt, kun vielä päivä on.
Tartu elämään kiinni
nyt tai ei koskaan.
Huominen on tuntematon.”*

Vuokko Jokinen

Lohdutuksen Jumala

Room.15:5

Oi, Herra, kuinka ihmeellistä onkaan, että sinulla on tällainen nimi! Kuinka suuresti tarvitsenkaan juuri lohdutuksen Jumalaa.

Sen tähden riennän luoksesi nytkin. Lohduta minua surussani, kun suren syntiäni, mitättömyyttäni, pettymyksiäni ja vastoinkäymisiäni. Elämä ei aina ole kovin helppoa. Ja minä olen heikko ja kärsin tappioita. Oi, lohdutuksen Jumala, lohduta sinä minua.

Usein en tiedä mitään erityistä syytä suruuni, mutta tiedän vain, että tarvitsen lohdutusta; minun täytyy saada tuntea ikuisten käsivarsien syleilyä. Minun täytyy tuntea ja tietää olevani rakastettu. Kaipaen vielä kerran vakuutusta siitä, että syntini on annettu anteeksi.

Tulen luoksesi saadakseni olla luonasi, sinun lämmitettäväksesi ja vahvistettavaksesi, saadakseni kuulla isänsydämesi sykkivän – saadakseni varmuuden siitä, etten ole yksin, ettet ole unohtanut heikkoa lastasi, että vielä olen sinulle rakas ja ettet milloinkaan, milloinkaan ole hylkäävä minua.

Oi sinä rakas lohdutuksen Jumala, anna minun tänäänkin, niin kuin niin monta kertaa aikaisemmin, armossasi saada maistaa autuasta lohdutustasi.

*Fredrik Wislöff
Kirjassa Levähtäkää vähän*

Uskonpuhdistuksen päivän radiossaarnasta

Kirkko on kriisissä mutta Kristus voi sen vielä uudistaa

Tänään vietämme uskonpuhdistuksen muistopäivää. Tämän päivän tarkoituksena on nostaa esiin niitä kristillisen uskon keskeisiä totuuksia, joihin Martti Luther ja muut uskonpuhdistajat perustivat ajattelunsa ja toimintansa.

Tärkein näistä oli opetus, jonka mukaan ihmisestä voi tulla vanhurskas eli Jumalalle kelpaava yksin armosta, yksin uskosta, yksin Kristuksen tähden. Emme siis voi ansaita pelastusta eli taivaaseen pääsemistä esimerkiksi tekemällä hyvää tai välttämällä tekemästä pahaa. Ei, pelastuksen voimme saada vain Jumalan armosta, lahjaksi, uskoessamme evankeliumin Jeesuksesta Kristuksesta syntiemme sovittajana. Ja itse uskokin on lahja, jonka Jumalan Pyhä Henki meissä vaikuttaa.

Näin uskonpuhdistuksen muistopäivänä on tärkeä myös pitää esillä sitä, että kirkon tulee jatkuvasti uudistua. Mutta uudistumisen tulee tapahtua Jumalan sanan pohjalta. Jumalanpalveluskäytäntöjä ja muita toimintatapoja on tarpeen muokata kullekin ajalle ja erilaisille ihmisille sopiviksi, mutta uskon keskeisen sisällön ja opetuksen siitä, mikä on oikein ja mikä väärin Jumalan edessä, pitää pysyä samoina.

Kirkosta eroamiset viime aikoina ovat nostaneet pintaan sen, että Suomen evankelis-luterilainen kirkko on kriisissä. Mutta suurin ongelma ei suinkaan ole jäsenmäärän väheneminen. Ei, vaan *kirkon kriisi on ennen muuta hengellinen*. Kirkon kriisi on uskon kriisi, jossa yhä enemmän kyseenalaistetaan Raamatun arvovaltaa ja kielletään keskeisiä uskontotuuksia.

Kirkon piirissä voi kuulla opetusta, jossa kiistetään Jeesuksen jumaluus, neitseestäsyntyminen ja hänen todellinen, ruumiillinen ylösnousemisensa. Samoin jotkut torjuvat ajatuksen Jeesuksen ristinkuolemasta ihmiskunnan syntien sovitukseksi ja Jumalan vihan ja rangaistuksen kantamisena meidän puolestamme. Tähän tapaan opettaville voisi varmaan sanoa niin kuin aikanaan seppä Högmanin kerrotaan todenneen nuorelle Paaavo Ruotsalaiselle: ”Yksi sinulta puuttuu ja sen mukana kaikki: Kristuksen sisällinen tunteminen.” Nimittäin Jeesus Kristus oli ja on ennen kaikkea Vapahtajamme, syntiemme sovittaja.

Tästä kirjoittaa uskonpuhdistaja Luther toisen uskonkohdan selityksessään: ”Uskon, että Jeesus Kristus, Isästä ikuisuudessa syntynyt tosi Jumala ja neitsyt Mariasta syntynyt tosi ihminen, on minun Herrani. Hän on lunastanut minut, kadotetun ja tuomitun ihmisen, ostanut omakseen ja voitollaan vapauttanut kaikista synneistä, kuolemasta ja Perkeleen vallasta, ei kullalla eikä hopealla, vaan pyhällä, kalliilla verellään ja syyttömällä kärsimisellään ja kuolemallaan.”

Ja jo Vanhassa testamentissa, Jesajan kirjassa, todetaan satoja vuosia ennen Golgatan tapahtumia: ”Omista teoistaan me uskoimme hänen kärsivän rangaistusta, luulimme Jumalan häntä niistä lyövän ja kurittavan, vaikka meidän rikkomuksemme olivat hänet lävistäneet ja meidän pahat tekemme hänet ruhjoneet. Hän kärsi rangaistuksen, jotta meillä olisi rauha, hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet.”

Hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet... Päivän evankeliumissa kuulimme, kuinka Jeesus paransi kuninkaan virkamiehen pojan, joka oli vakavasti sairaana. Ratkaisevaa oli lapsestaan huolestuneen isän usko Jeesukseen. Tämä usko sai Jeesuksen toteamaan: ”Mene kotiisi, poikasi elää.” Ja seuraavana päivänä kotimatkaltaan virkamies sai tietää, että juuri sillä hetkellä poika oli parantunut. Ihmeen seurauksena virkamiehen koko talon väestä tuli Jeesuksen seuraajia. Ja hänen seuraajikseen myös meitä jokaista kutsutaan.

Raamattu vakuuttaa meille, että ”Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti”. Niinpä hän voi edelleen parantaa – samoin kuin uudistaa – myös tämän rakkaan kirkkomme.

Käynnissä oleva kriisi antaa kirkolle tilaisuuden terävöittää linjaansa ja pyrkiä entistä uskollisemmin seuraamaan Raamatun opetuksia. Mutta olemmeko me valmiita siihen? Vai haluammeko niin mukautua ympäröivän maailman arvoihin ja sen painostukseen, että toimimme jollain muulla tavoin? Suokoon Herramme kirkon päättäjille – ja meille kaikille – nöyryyttä, viisautta, rohkeutta ja Pyhän Hengen voimaa, että osaisimme kulkea Jumalan ja hänen pyhän sanansa viitoittamaa tietä tästä eteenpäin.

*Otteita Yrjö Ikosen radiosaaarnasta
uskonpuhdistuksen muistopäivänä
24.10.2010*

Evankeliumin opintoyhdistys ry järjestää eri puolilla maata noin kerran kuukaudessa maakunnallisen Kristus-päivän tai kaksipäiväiset Kristus-päivät.

Koska lehtemme ilmestyy joka toinen kuukausi, emme pysty ilmoittamaan Kristus-päivistämme lehdessä. Tiedotamme siksi tulevista päivistä maakunnallisissa lehdistä. **Kokoustiedot ovat luettavissa myös yhdistyksen kotisivuilta www.evank.org kohdassa ”Kristus-päivät”.**

Elävä tie kantaa perille

”Meillä on Jeesuksen veren kautta pääsy kaikkein pyhimpään, jonka pääsyn hän on vihkinyt meille uudeksi ja eläväksi tieksi” (Hepr.10:19, 20 KR 38).

Elävä tie ei ole samanlainen kuin luonnollinen tie. Luonnollinen tie jää selkämme taakse kun teemme sillä matkaa. Elävä tie on toisenlainen. Se tulee mukaan, minne me menemmekin. Elävä tie kantaa kulkijansa, ruokkii häntä ja pelastaa hänet vaarojen keskeltä perille asti. Tällainen elävä tie, joka lähtee mukaamme kun me joudumme tarttumaan matkasauvaan ja käymään uusia vaiheita kohti elämämme taipaleella, on Herramme Jeesus Kristus.

Kun omat tiet loppuvat tai vievät eksyksiin, kun voimat uupuvat ja käännyimme virsirunoilijan kanssa huokailemaan: ”Opetä minulle sinun tiesi!” silloin meillä on mahdollisuus kokea, että elävä tie kantaakin meitä. Luullessamme hukkuvamme alkaakin tie elää alamme. Kun pelkäämme, ettemme uupumuksen tähden pääsekään perille, vahvistuu sielu armosta, niin että pelko poistuu ja perille tuleminen käy varmaksi asiaksi.

Tämä on sitä sitä ruokaa, jonka elämän tien kulkija saa osakseen elävällä tiellä. Se on armoa, josta Raamattu sanoo, että se on joka aamu uusi. Meistä pidetään huolta niin, ettemme joudu omille teillemme ja se huolenpito jatkuu joka päivä siihen asti, kunnes usko muuttuu näkemiseksi.

*E.W. Pakkala (1878-1945)
Kirjasta Iankaikkinen elämä, 1953.*

Joulun kaunis ja kauhea puoli

”Tämä sana on varma ja vastaanottamisen arvoinen: Kristus Jeesus on tullut maailmaan pelastamaan syntisiä, joista minä olen suurin” (1. Tim. 1:15).

Otaksun, että maailman suosituimpiin joululauluihin kuuluvat Jouluyö, juhlayö ja Valkoinen joulu. Otaksun, että joulu on laajemminkin ihmisten mielissä herttainen, rakastettava ja kaunis. Oletan, että ihmiset liittävät jouluun aivan olennaisina tekijöinä koristeelliset joulukuuset, kirkkaat ja värikkäät valot, kauniit koristeet, palavat kynttilät ja lyhdyt, lumiset maisemat, lämpimät takat, perheiden yhdessä olon, hienoihin papereihin käärityt lahjat. Kaikki on valoisaa, herttaista ja onnellista. Kaikkea tällaistaahan me näemme myös joulukorteissa.

Tämän tutun ja kauniin lisäksi joululla on kauhea puolensa. Joulua vietetään Jeesuksen Kristuksen maailmaan tulon muistona ja hänen syntymäänsä liittyy kylmyys, yö, pimeys, palestiinalainen pikkukylä, minkä liepeillä nuori nainen synnytti lapsen mitä likaisimmissa olosuhteissa, eläinsuojan hajujen, loan ja lannan keskellä. Voisimme myös puhua siitä joulun kauheasta puolesta, jonka aiheutti kuningas Herodes. Oman asemansa turvaamiseksi hän tapatti Jeesuksen syntymäseudun poikalapset. Se merkitsi paljon verta, paljon kuolemaa, suunnattoman paljon surua ja lohdutonta kärsimystä. Ensimmäiseen jouluun liittyy paljon kauheita puolia.

Mutta jouluun liittyy jotakin vielä paljon kauheampaa. Jotta ymmärtäisimme joulun kauneuden ja sen suuren arvon, meidän täytyy ymmärtää myös sen syvin kauheus.

Yritetään lähestyä asiaa muutamien tuttujen raamatunkohtien avulla. Matt. 1:21: ”Hän (Maria) synnyttää pojan, ja sinun tulee antaa pojalle nimeksi Jeesus, sillä hän pelastaa kansansa sen synneistä.” Tuttu on myös 1. Joh. 3:5: ”Mutta te tiedätte, että Kristus, joka on synnitön, tuli ottamaan pois synnit.” 1. Joh. 4:14: ”Me olemme nähneet, että Isä on lähettänyt Poikansa maailmaan pelastajaksi, ja siitä me todistamme.” Ja sitten haluan kiinnittää huomiota aivan erityiseen raamatunkohtaan, joka on 1. Tim. 1:15: ”Tämä sana on varma ja vastaanottamisen arvoinen: Kristus Jeesus on tullut maailmaan pelastamaan syntisiä, joista minä olen suurin.”

Joulun kauhea puoli on sen liittyminen syntiin. Joulun ydin on tämä: Kristus tuli maailmaan pelastamaan syntisiä. ”Sinun tulee antaa pojalle nimeksi Jeesus, sillä hän pelastaa kansansa sen synneistä.” Joulun todellinen ja syvin kauneus on siinä, että maailmaan tullut Vapahtaja ottaa pois synnin. Synti hallitsee ja tuhoaa koko maailmaa. Synnin tähden on kyyneliä ja tuskia ja sotia ja taisteluja ja ahdistusta ja epäjärjestystä ja levottomuutta ja pelkoa ja huolia ja sairauksia ja kuolemaa ja nälänhätää, kaikkia asioita, jotka tekevät elämän maailmassa vaikeaksi. Ne ovat suoraan synnin seurausta. Synti vaikuttaa ja häiritsee kaikissa ihmisten suhteissa toisiinsa, luomakuntaan ja Jumalaan.

Tähän aikaan vuodesta ihmiset peittävät syntinsä joulun kauneudella. Siksi on nyt sopiva aika edes hetkeksi poistaa kaunis verho ja katsoa, mitä sen alla on kätkeytynä. Kun kauniin verhon poistaa, saa näkyviin joulun kauheuden, joka on syy

joulun kauneuteen. Kun näköesteet poistaa, näkee syyn siihen, miksi Kristus tuli maailmaan: Hän tuli pelastamaan syntisiä heidän synneistään. Ellei olisi syntiä, ei joululle olisi tarvetta. Nämä kaksi kuuluvat yhteen: synti ja joulu. Joulu on synnin tähden.

Synti aiheuttaa kosmisen kaaoksen. Kaikki, jotka kuolevat sydänkohtaukseen tai syöpään tai sodissa tai murhan uhreina tai onnettomuuksissa kuolevat synnin tähden. Sen tähden jokainen täällä maailmassa elävä ihminen kuolee. Raamattu sanoo, että synnin palkka on kuolema.

Mutta Raamattu sanoo myös, että Jeesus Kristus tuli maailmaan syntisiä pelastamaan. Joulun kauheus on synti. Synti on ihmiskunnassa oleva tuhovoima ja se on syy joulun olemassaololle. Kaikki särkyneet avioliitot, kaikki murtuneet ystävyys-suhteet, kaikki riidat, kaikki pahat ajatukset, pahat sanat, pahat teot, kaikki tekemättä jääneet hyvät teot, sanomatta jääneet hyvät sanat ovat synnin seurausta.

Jumala ei pyhydessään jätä tällaisia asioita käsittelemättä. Hän lähetti Kristuksen maailmaan, jotta hän voisi käsitellä kaikkien ihmisten syntejä.

Et siis voi viettää joulua ja nauttia siitä ellet ymmärrä, että joulun syynä on sinun ja kaikkien ihmisten synti. ”Tämä sana on varma ja vastaanottamisen arvoinen: Kristus Jeesus on tullut maailmaan pelastamaan syntisiä.”

Tästä joulussa on kysymys. Synti on joulun kauheus. Joulun kauneus taas on siinä, että Kristus tuli maailmaan – minkä tähden? – pelastaakseen syntisiä.

Kuka voi ymmärtää joulun sanomattoman kauneuden ilman että hän ymmärtää joulun syyn: ihmisten suuren syyllisyyden ja syntisyyden? Joulun varsinainen kauneus ei ole joulukorteissa ja joulukuudessa ja valoissa ja lahjoissa ja lumisissa maisemissa vaan joulun syvä ja todellinen kauneus on siinä, että Kristus tuli syntisten Vapah-

tajaksi. Kristus tuli kuolemaan meidän sijastamme. Ei ole väliä sillä, kuinka paljon lämpimiä tunteita sinulla on jouluna. Ellet ymmärrä oman syntisyytesi kauheutta ja turvaudu Jeesukseen Kristukseen, joka kuolemallaan ja ylösnousemuksellaan pelastaa sinut synnistä, et voi ymmärtää joulun merkitystä.

Tulkaa syntiset, te köyhät ja apua tarvitsevat, te heikot ja haavoittuneet, sairaat ja kärsivät! Tulkaa, sillä Jeesus rakastaa teitä ja hänellä on valta antaa syntejä anteeksi. Hän pelastaa. Tulkaa Jeesuksen luo te väsyneet ja raskaiden kuormien kantajat, te murrettu ja synnin ruhjomat. Tulkaa te, jotka ette ole hurskaita etkä vanhurskaita: Muistakaa, että Jeesus ei tullut pelastamaan vanhurskaita vaan syntisiä.

*John MacArthur
(Suom. ja ed. POM)*

Tee ystävällesi tässä kuussa ystävänpalvelus

Haluatko olla mukana evankeliumin levittämisessä ja armon kirkastamisessa, ”tehdä jotakin”? Onko sinun tuttavapiirissäsi joku, jota **Armo riittää -lehti** voisi palvella hengelliseksi rakennukseksi, jolle lehti voisi välittää rohkaisua, apua ja toivoa elämään tänä sekavana aikana?

Jos mieleesi nousee joku ystävä, jolle lehtemme saattaisi olla avuksi, kysy häneltä, saatko tilata lehden hänelle.

Lehti on maksuton.

Tilaukset puh. (019) 41 42 43 tai sähköpostissa osoitteella evank@evank.org.

Armo riittää

C.H. Spurgeonin saarna siitä, mitä tarkoittaa **”Jumala vanhurskauttaa jumalattoman”**

Room. 4:5

Otsikossa oleva sanoma on Pyhästä Raamatusta. Löydämme sen apostoli Paavalin kirjoittaman Roomalaiskirjeen 4. luvussa. **”Mutta joka ei töitä tee, vaan uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi” (Room. 4:5 KR 38).**

Kiinnitän huomiosi siihen, mitä Jumalasta tässä sanotaan. Hän ”vanhurskauttaa jumalattoman”.

Oletko sinä vaivautunut siitä, että Raamatussa on tällainen tieto Jumalasta? Olen kuullut ihmisistä – kristityistä – jotka välttävät puhetta rististä ja syyttävät Jumalaa siitä, että hän ristin perusteella pelastaa epäpyhiä pahoja ihmisiä ja ottaa vastaan halveksittavimmista halveksituimmat.

Huomaathan, kuinka pyhä Raamattu jättää Jumalaa vastaan nostetut syytökset sikseen ja yksinkertaisti vain julistaa, että Jumala ”vanhurskauttaa jumalattoman”. Palvelijansa Paavalin suun kautta, Pyhän Hengen työn ja ohjauksen kautta, Jumala ikään kuin ottaa nimekseen ”Hän, joka vanhurskauttaa jumalattoman”. Jumala antaa anteeksi niille, jotka ansaitsevat rangaistuksen ja hän osoittaa suosionsa niille, jotka eivät mitään suosiota ansaitse.

Sinä olet ehkä joskus ajatellut – ehkä ajattelet yhä – että pelastus kuuluu hyvälle. Oletko ajatellut niin, että armo kuuluu puhtaille ja pyhittyneille, niille, joilla ei ole syntiä.

Mieleesi saattaa nousta yhä uudestaan voimakas ajatus, jonka mukaan Jumala palkitsee sinua ja osoittaa sinulle suosiotaan kunhan sinä olet hänen silmissään hyvä ihminen. Ja ehkä sekin voimakas ajatus on tullut mieleesi, että Jumala ei voi

osoittaa sinulle hyvyttään, kun et ole ansainnut häneltä mitään hyvää.

Näiden, monesti hyvin voimakkaiden ja mieltä hallitsevien ajatusten tähden sinä saatat olla hämmästynyt ja hämmentynyt kun Raamatusta luet, että Jumala toimii tällä tavalla: Hän vanhurskauttaa jumalattoman. En ihmettele, jos sinä olet hämmentynyt, sillä vaikka minäkin niin hyvin tunnen Jumalan armon, en koskaan lakkaa ihmettelemästä tätä asiaa. Kyllähän kuulostaa häkellyttävältä, että pyhä Jumala vanhurskauttaa epäpyhän ihmisen.

Kun puolustusasianajaja tulee oikeus-saliin, hänen tehtävänsä on puolustaa syytöntä henkilöä. Myös tuomarin tehtävänä on tuomita syytön syyttömäksi ja syyllinen syylliseksi. Syylliset tuomitaan.

Kenenkään ihmisen oikeuksiin ei kuulu julistaa syyllinen syyttömäksi. Tämä on teko – se on ihme – jonka suorittamiseen vain Jumalalla on valta ja oikeus. Jumala, joka on täydellisen oikeudenmukainen ja vanhurskas, on Poikansa kautta lunastanut meidät, niin että hän voi vanhurskauttaa jumalattoman.

Sydämessämme ajattelemme niin kuin ihminen ilman Jumalaa ajattelee, koemme lain merkityksen maailmassa suurena ja tärkeänä. Siksi me myös usein puhumme omasta hyvydestämme, omasta arvostamme, omista erinomaisista teoistamme ja me pidämme kivenkovaa kiinni siitä, että meissä täytyy olla ja näkyä jotakin sellaista hyvää, joka kiinnittää Jumalan myönteisen huomion puoleemme.

Mutta Jumalan pyhyyteen ja vanhurskauteen kuuluu ihmistekojen ”läpi” näkeminen. Jumala näkee meidän ”hyvyy-

temme” läpi aina olemuksemme sisimpään asti. Siksi hän tietää, ettei missään ole sellaista ihmistä, joka olisi hänen vaatimuksilleen riittävän korkealla tasolla. Katsoessaan meitä, jotka koetamme esiintyä hyvinä, hän sanoo totuudellisesti: ”Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan.” Pyhä Jumala tietää, että kaikki meidän vanhurskautemme on kuin ”tahrattu vaate”.

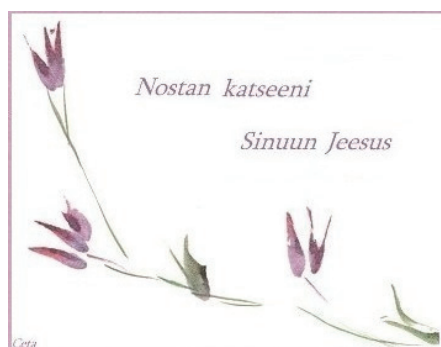
Tämän takia Jeesus ei tullut maailmaan etsimään vanhurskaita – heitä kun ei täällä ole! Jeesus tuli, koska kukaan meistä ei ole vanhurskas ja tällaisina me hukumme. Hän tuli maailmaan vanhurskauttamaan jumalattomia.

Jeesus tuli maailmaan pelastamaan syntisiä. Se on hämmästyttävä asia. Se on hämmästyttävien asia maailmassa. Minulle on jatkuvasti suurin ihme, mistä milloinkaan olen kuullut, se, että Jumala vanhurskauttaa minut. Tiedän olevani möhkäle arvottomuutta, olen kasa rappiota, olen kasa syntiä. Mutta tiedän, että Jumala on vanhurskauttanut minut uskon kautta Jeesukseen Kristukseen. Hän on vanhurskauttanut minut niin, että olen täysin vanhurskas hänen edessään. Hän on tehnyt minut taivaan perilliseksi ja kanssaperilliseksi Kristuksen kanssa. Ja kuitenkin oma olemukseni on niin syntinen, että paikkani on suurimpien syntisten joukossa.

Minua, joka olen arvoton, kohdellaan arvollisena, minua rakastetaan ikään kuin olisi pyhä. Kuka ei tätä hämmästelisi.

Samalla kun tätä ihmettä katsomme, haluan lopuksi korostaa sitä, miten lähellä sinua ja minua Jumalan pelastus on. Jos kerran Jumala vanhurskauttaa jumalattoman, hän voi vanhurskauttaa Sinut. Muista, että pelastus on niitä varten, jotka eivät sitä ansaitse.

*C.H. Spurgeon (1834-1892)
Englantilainen baptistisaarnaaja,
jonka sanoma on siunannut ihmisiä
yli kaikenlaisten rajojen
maailmassa jo 150 vuoden ajan.*

Jeesuksen läheisyydessä

*Jeesus, läheisyytesi muuttaa
enemmän kuin vaatimalla,
pakon voimalla voi tapahtua.*

*Tahdon Sinua niin rakastaa
ja yhä vaan oppia Sinusta.
Anna leposi, ota paha oloni.*

*Kiitos sylistä, missä itkeä saan.
Kiitos syvästä hiljaisuudesta,
jossa kuulen rakkauden sanoja*

Kunpa valosi löytäisin

*Kaiken keskellä suostut
aina hellästi auttamaan,
neuvomaan ja opastamaan,
että Sinun valosi löytäisi minut.*

*Aina saan tulla luoksesi
puhdistuslähteelle saakka.
Saan silmävoidetta nähdäkseni
ja levon omista yrityksistäni.*

*Isä, tahdon suostua valoosi.
Se on niin puhdas ja hellä
Kristuksen kirkkaus ristiltä.
Se on armon ihmeellinen syli.*

Kuva ja runot Ceta Lehtniemi

Ilmestyy
tällä viikolla
C.O. Rosenius
ISÄ MEIDÄN

Pohjoismaisen har-
tauskirjallisuuden
klassikkoteos saa-
tavilla pitkän tauon
jälkeen suomeksi.

Mitä Jeesuksen opettama rukous
opettaa meille?

Suomennos Kaija Kallioinen ja
Marianna Kujansuu. Tekonahka-
kannet ja lukunauha. 22 e. 300 s.

Kustannus Oy Uusi Tie. - **Myynti
myös EVOP:n postimyynnistä.**

Kuuntele, kun
**Jeesus rukoi-
lee taivaallista**
Isäänsä. Sinua-
kin hän silloin
muisti!

Hinta 23 e. Marras-joulukuussa meil-
lä jouluhinta 17 euroa.

Per-Olof Malk
Johannes 17

Jeesuksen ylimmäispapillinen ru-
kous jae jakeelta.

Tilaukset Evankeliumin opintoyhdis-
tyksen **postimyynnistä** puh. (019) 41
42 43, netissä olevalla lomakkeella
tai sähköpostitse osoitteella
evank@evank.org. 162 siv.

Julkaisija: Evankeliumin opintoyhdis-
tys . Kustantaja Uusi Tie Oy.

*Valtakunnallisen Kristus-juhlan kuulijoita
viime elokuussa Jyväskylässä.*

Järjestä kodissasi oma Kristus-päivä
kuuntelemalla yksin tai yhdessä vaikka
viime elokuun Kristus-juhlan luentoja! Ti-
laa haluamasi CD:t itsellesi.

Tapio Puolimatka
Jumalan rakkauden
kohtaaminen

Olavi Peltola
He näkivät
vain Jeesuksen

Paavo Suihkonen
Katse suunnattuna
Ristiinnaulittuun

Per-Olof Malk
"Herran armoitit
minä julistan"

Jouko Nieminen
Muuttuvat ajat,
muuttumaton Jeesus

Oskari Nummela
Kristus nuorten
näkökulmasta

EVANKELIUMIN OPINTOYHDISTYS RY

Osoite: PL 17, 05831 Hyvinkää
Puhelin: (019) 41 42 43 (ark. klo 10-15)
Sähköposti: evank@evank.org
Toiminnanjohtaja: Rov. Per-Olof Malk

Sielunhoidollista keskusteluapua myös:
 Opett. Maire Lyytinen, p. 040 827 7119, mairre.lyytinen@pp.inet.fi
 Rov. Olavi Peltola, p. (09) 677 859,
rov.o.peltola@kolumbus.fi
 Tri Paavo Suihkonen, p. 040 523 3928

Tuki työlle:
 313130-1171701 (Handelsbanken)
 800015-70994146 (Sampopankki)
 Lupa POHADno/2010/483

Laskujen maksutili:
 426012-268782 (Lammin Säästöpankki)

KRISTUS-PÄIVÄT MAAKUNNISSA

Kristillisen uskon perusasioiden opiskelua raamattuluentokursseilla eri puolilla Suomea. Luentosarjoista ilmoitetaan yhdistyksen nettisivuilla sekä maakunta- ja paikallislehdissä. Tervetuloa mukaan!

SUOMEN EVANKELIUMIKOULU NETISSÄ www.evank.org

Opintopaikka Sinulle. Lue ja kuuntele!
 webmaster viestintäsuunnittelija Petri Malk

Armo riittää *Hengellinen lukemisto*

7. vuosikerta.
 Lehti on Evankeliumin opintoyhdistyksen ystävien ylläpitämä ja tilaajille siten maksuton. Ilmestyy parillisina kuukausina.

Julkaisija: Evankeliumin opintoyhdistys ry

Toimisto: Liisa Malk

Tilaukset ja osoitteen muutokset:
 PL 17, 05831 Hyvinkää
 puh. (019) 41 42 43 tai sähköpostilla

Sähköposti: evank@evank.org

Vastaava: Per-Olof Malk

Tietotekniikka: Petri Malk
 ISSN 1797-2477 (Painettu)
 ISSN 1797-2493 (Verkkolehti)

Verkkolehti: Kaikki aiemmin julkaistut lehden numerot ovat luettavissa Internetissä Adobe pdf-muodossa julkaisijan kotisivuilla osoitteessa www.evank.org.

Painopaikka: Suomen Printman Oy
 Hyvinkää, 2010

Toimimme taloudellisesti lukijoittemme tuen varassa. Kiitos lahjoistanne!

Saajan tilinumero	313130-1171701 (Handelsbanken) IBAN: FI81 3131 3001 1717 01. BIC: HANDEFIHH 800015-70994146 (Sampo Pankki) IBAN: FI32 8000 1570 9941 46. BIC: DABAFIHH	TILISIIRTO GIRERING Maksu välitetään saajalle vain Suomessa kotimaan maksujenvälityksen yleisten ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.	
Saaja	Evankeliumin opintoyhdistys ry PL 17, 05831 Hyvinkää Puh. (019) 41 42 43	Lupa POHADno/2010/483	
Maksaja		Käytä viitenumeroa, kiitos! 1805 Tuki Armo riittää -lehdelle 1818 Tuki opintoyhdistykselle 1834 Ajankoht. teologia 2010	
Allekirjoitus		Viitenro	
Tilitys nro		Eräpäivä	Euro

EVOP
PL 17
05831 Hyvinkää

M – Itella Oyj

Jumala antaa Sinulle Kristuksen

”Silloin ei ole enää kreikkalaista eikä juutalaista, ei ympärileikattua eikä ympärileikkaamatonta, ei barbaaria, skyyttalaista, orjaa eikä vapaata, vaan Kristus on kaikki, hän on kaikissa” (Kol. 3:11).

Kristus on kaikki kaikissa jokaiselle, joka on saanut armon uskoa häneen. Hän on meidän uskovien Vapahtaja, Lunastaja, Pelastaja, Paimen, Opettaja ja paljon muuta, mitä me tarvitsemme.

Jos käänämme Raamatusta esille jouluun liittyvän tekstin Luuk. 2:10-11, näemme, kuinka enkeli sanoi Betlehemin paimenille: ”Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle. Tänäpäin on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra.”

Opimme tuntemaan Kristuksen Lunastajana kun kohtaamme hänet Golgatalla ja näemme hänet siellä verta vuotavana Jumalan Karitsana. Kun nyt katselen tätä seurakuntaa, en voi sanoa, kuka teistä tuntee Kristuksen Lunastajanaan ja kuka ei tunne. Uskon, että täällä on monia, joille Kristus on Lunastaja, mutta pelkään, että jotkut teistä eivät vielä tunne Kristusta Lunastajana.

Jumala tarjoaa Kristuksen kaikkien Lunastajaksi. Raamattu sanoo, että ”Jeesus antoi heidän tulla luokseen”. ”Kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi oikeuden tulla Jumalan lapsiksi, kaikille,

jotka uskovat häneen.” ”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen.” ”Jumala antoi Kristuksen kuolla meidän rikkomustemme tähden.”

En hyväksy niitä julistajia, jotka pyrkivät rajaamaan pelastuneet vain pieneen joukkoon. Uskon, että Kristus kuoli kaikkien puolesta, jotka tulevat hänen luokseen. Olen saanut kirjeitä joissa minua moititaan siitä, etten usko ennalta valintaan. Minä uskon Jumalan ennalta valintaan, mutta sillä ei ole mitään tekemistä minun saarnaamiseni kanssa. Maailma ei tarvitse ennalta valitsemisoppia vaan sen täytyy saada kuulla evankeliumin armoitus. ”Joka janoaa, tulokoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi” (Ilm. 22:17 KR 38).

Meidän sanomamme on hyvä uutinen, ilosanoma, joka tuo suuren ilon koko kansalle. Teille on Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra.

Tämä ilosanoma on sinua varten. Lunastaja ojennetaan sinulle. Sinun iankaikisuuskesi sisältö riippuu siitä, torjutko Jumalan antaman Lunastajan vai otatko hänet vastaan. Pelastuminen huipistuu tähän: Jumala antaa Kristuksen ja sinä otat hänet vastaan. Pelastuksessa on kysymys Kristuksesta, yksin Kristuksesta.

*Dwight L. Moody (1837-1899)
(Suom. POM)*